dedit que ei solidum .I. quasi precium peccati. Illa vero
accepto precio ait illi: Ingrediamur domum. Cumque ingressus
esset rogatus est ut lectum preciosis vestibus decoratum ascen-
deret. Ille respondit: Si est interius cubiculum ibi intremus.
Illa autem dixit: Est cubiculum interius ubi nullus ingreditur; et si deum
metuis, non est locus qui deitatis eius oculis ab-
sconditur. Quod cum senex audisset ait: Et scis deum
esse? Cum autem illa respondisset se scire deum et regnum
futurum seculi, sed et tormenta peccatorum, dixit ei:
Si ergo hec nosti, cur animas tantas perdidisti, ut non
solum pro tuis sed et pro illorum peccatis reddita ratione dap-
neris? Illa vero hec audiens provoluta ad pedes Pafnu-
cii exorabat dicens: Scio esse penitentiam, pater, et confido
remissionem te exorante sortiri. Sustine tamen per tres
horas et post hec ubi iusseris veniam et quodcumque precep-
eris faciam. Cumque locum aptum illi constituisset quo ve-
nire deberet, illa collectis omnibus rebus quas ex peccato ac-
quisierat, plateisque in medium fori civitatis igne
spectante ipso combussit et dixit: Venite omnes qui pecca-
stis mecum et videte quomodo ea que congessistis in me comburantur.
Erat autem precium librarum quadringentarum auri et
argenti. Cumque omnia incendisset ad locum quem ei abbas
constituerat devenit. Quam ille repertam in monasterio
virginum in cella parva recludens hostium celle plumbo
signavit et parvam fenestellam reliquit per quam ei vic-
tus modicus inferebatur. Iussitque ei omni die parum
panis et paululum aque ministrari. Cum autem illa inclu-
sa fuisset inquisivit a sene quomodo orare deberet. At
ille: Non es digna nominare deum sed neque ad celum
oculos tuos levare neque labiis nomen dictaris